

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΟΜΩ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

Χρυσόστομὸς ὁ ἐκ τῆς Ἐφέσου, μητροπολίτου Μεσσηνίας, Ἡ προχριστιανικὴ Εὐβοία
ἐξ ἐπόψεως θρησκείας καὶ πολιτισμοῦ, σσ. 7-46.

Σύντομος αλλά περιεκτική μελέτη, αναφερομένη εις την προχριστιανικήν ιστορίαν τῆς νήσου Εύβοίας καὶ ἐξετάζουσα εἰς δύο μεγάλας παραγράφους τὸ μὲν τὴν ὀρθοσκευτικὴν τὸ δὲ τὴν πολιτιστικὴν κατάστασιν τῆς νήσου καὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς πρὸ τῆς ἐμφανίσεως, διαδόσεως καὶ ἐπικρατήσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς αὐτήν.

Τίτου Μαθθαίακη, μητροπολίτου πρ. Παφου, ἡ ἐκείνη ἡμετέρα Μελέτιον Ἀττικῆς κατὰ τὸν 9^{ον} αἰῶνα, σσ. 47-65.

131) 'Ιστορική μελέτη, ἥτις, παρ' ὅλην τὴν συντομίαν τῆς, μᾶς δίδει στοιχεῖα περὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς δράσεως τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς τῆς Ἀττικῆς ἐκ τοῦ ἐλλιπῶς διασωθέντος ἀρχείου, ὡς καὶ τῶν συγχρόνων πηγῶν.

Γερασίου του Ἱ. Κονιδάρη, ὁμολ. Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ «Λειτουργή-
μα» (=Ami)*, σσ. 66-126.

Συνέχεια ἔκ τῆς σελ. 748 τοῦ προηγουμένου τόμου, τῆς μελέτης περὶ τοῦ ἱ. κει-
μένου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Βικηλῶν (Βάπτισμά - Θ. Ἐυχαριστία - Ἄντισυρ-
ρημα). Ο σ. δίδει μετὰφρασιν τοῦ ἐν λόγῳ κειμένου καὶ κριτικὴν θεώρησιν αὐτοῦ ἐξ ἐπό-
ψεως ἀρχαίας Καθολικῆς ἢ Καθολικῆς Ὁρθοδόξου, μετὰ τελικῶν παρατηρήσεων καὶ συμ-
περάσματος.

Μάρκου Α. Σιώτου, ὁμοτ. Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Οἱ κατὰ σάρκα προπάτορες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ*, σσ. 127-154 καὶ 273-299.

Ἱστορική καὶ φιλολογικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξετάζονται τὰ σχετικὰ πρὸς τοὺς κατὰ σάρκα προπάτορας τοῦ Χριστοῦ προβλήματα, ὑπὸ τὰς ἐξῆς πέντε παραγράφους: α) Οἱ Προφῆται περὶ τῆς κατὰ σάρκα προελεύσεως τοῦ Μεσσία, β) Ἡ κατὰ σάρκα προέλευσις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γ) Οἱ εὐαγγελικοὶ γενεαλογικοὶ κατάλογοι, δ) Τὸ γενεαλογικὸν δένδρον καὶ ἡ μνηστεία τοῦ Θεοτόκου καὶ ε) Τὸ ἱερατεῖον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ εὐαγγελικοὶ γενεαλογικοὶ κατάλογοι.

Εὐαγγέλιου Θεοδώρου, Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Ἡ Ἱερωσύνη κατὰ τὴν
μαστυρίαν τῶν βυζαντινῶν λειτουργικῶν κειμένων, σσ. 155-172.

Λειτουργική μελέτη, παρουσιάζουσα τὰ τυπικά καὶ τὸ νόημα τῶν χειροτονιῶν τῶν διαφόρων τάξεων τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ συγγραφεὺς ἀποδεικνύει τὴν ὕπαρξιν καὶ χειροτονίαν διακονιστῶν, παρομοίᾳ πρὸς τὴν τῶν διακόνων.

Ἀρτοτότελους Χρὶς. Εὐτυχιάδου-Σταύρου, Γ. Μαρκέτου, *Ἱατρικὴ Ψυχολογία καὶ ψυχικὴ ὑγιεινὴ*, σσ. 173-178.

Μικρὰ μελέτη-συμβολὴ εἰς τὸν νέον κλάδον τῆς Ἱατρικῆς Ψυχολογίας καὶ ψυχικῆς ὑγιεινῆς, ἐπὶ τῇ βάσει ἐλληνικῶν ἱατρικῶν κειμένων ἀπὸ τοῦ 1453 μέχρι τῶν μέσων τοῦ 19 αἰῶνος, ἀνακοινωθεῖσα εἰς τὸ Γ' Πανελλήνιον Συνέδριον τῆς Ἱστορίας τῆς Ἱατρικῆς (1985).

Γεωργίου Π. Πατρώνου, *Γάμος καὶ ἀγάπη κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο*, σσ. 179-243.

Ἡ μελέτη αὕτη (ἥτις ἀποτελεῖ μέρος μιᾶς γενικωτέρας ἐργασίας τοῦ σ.) ἐξετάζει καὶ ἀναλύει ἐπιστημονικῶς τὰ ἐρημηευτικὰ σχόλια διαφόρων Πατέρων καὶ ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων ἐπὶ τοῦ ἀποστολικοῦ χωρίου Α' Κορ. 7,1-7 (Ὠριγένης, Ἰωάννου Χρυσόστομου, Θεοδώρητου Κύρου, Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Οἰκουμενίου Τρίκκης, Θεοφυλάχτου Βουλγαρίας καὶ Εὐθυμίου Ζιγαβηνοῦ).

Π. Β. Πάσχου, *Τὸ τρίτο διεθνὲς Συμπόσιον γιὰ τὸν ἅγιον Νικόλαο*, σσ. 244-250.

Σύντομο χρονικὸ καὶ περιγραφὴ ἐνὸς λίαν ἐνδιαφέροντος Συμποσίου, ἀξίου λόγου ὄχι μόνον ἀπὸ θεολογικῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ ἐθνικῆς πλευρᾶς.

Ἀθανασίου Π. Χαστούπη, Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ βιβλίον τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ*, σσ. 300-328.

Φιλολογικὴ καὶ θεολογικὴ μελέτη περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ, ἐξετάζουσα τὰ περὶ τὴν ὀνομασίαν, τὸ περιεχόμενον, τὴν ἐνότητα καὶ φιλολογικὸν χαρακτήρα, τὴν γένεσιν, τὰς ξένας ἐπιδράσεις, τὴν θρησκευτικὴν σπουδαιότητα, τὴν κανονικότητα, τὴν θέσιν ἐν τῇ χριστ. ἐκκλησίᾳ καὶ τὸ κείμενον τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου τῆς Π.Δ.

Χρυσόστομος (Ζαφείρη), μητροπολίτου Περιστερίου, *Ὁ θεολογικὸς διάλογος μεταξὺ τῆς Ὀρθοδόξου καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας*, σσ. 329-342.

Σύντομος μελέτη, διορθοδόξου καὶ διεκκλησιαστικοῦ χαρακτήρος, ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀφορῶσα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ὅλης μεθοδολογίας ἐργασίας τῶν διαφόρων διορθοδόξων καὶ πανορθοδόξων Ἐπιτροπῶν διαλόγου μετὰ τῆς ΡΚαθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἀθανασίου Παπαῆ, μητροπολίτου Ἐλενοπόλεως, *Βιβλιογραφία ἱερατικῶν καὶ λειτουργικῶν ἀμφίων τοῦ βυζαντινοῦ τύπου*, σσ. 343-369.

Συνέχεια καὶ συμπλήρωσις παλαιότερων σχετικῶν πρὸς τὰ ἱερατικὰ καὶ λειτουργικὰ ἀμφια βιβλιογραφικῶν ἐργασιῶν τοῦ συγγραφέως.

Εὐαγγέλιου Δ. Θεοδώρου, Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ ζήτημα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μυστηρίων ἐξ ἐπάψεως Ὀρθοδόξου*, σσ. 370-377.

Ἱστορικο-λειτουργικὴ μελέτη, ἐν ᾗ ἐξετάζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν Μυστηρίων ἐν τῇ καθόλου ἱστορίᾳ καὶ λειτουργικῇ πράξει τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἐνὸς Μυστηρίου, ὅπερ εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ἡ ἐν Χριστῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι ἀπολύτρωσις καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν.

Παναγιώτου Σιμωνᾶ, Καθηγητοῦ Παν/μίου, *Κριτικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ Γ' Βασιλειῶν 11,19*, σσ. 378-385.

Κριτικαὶ παρατηρήσεις, γλωσσικοῦ καὶ γενικώτερον φιλολογικοῦ χαρακτήρος, φωτίζουνσά μὲ τὰς προτεινόμενας διορθώσεις τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ἐν λόγῳ παλαιοδιαθητικοῦ χωρίου.

Θεοδώρου Ν. Ζήση, Καθηγητοῦ Παν/μίου Θεσ/νίκης, *Ἡ ἐνότης τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως εἰς τοὺς βίους τῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου*, σσ. 386-396.

Εἰσήγησις τοῦ σ. εἰς τὸ διεθνὲς Συμπόσιον περὶ τῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου (Regensburg, 1984), ἐν τῇ ὁποίᾳ καταδεικνύεται, βάσει τῶν κειμένων καὶ ἰδίᾳ τῶν Βίων τῶν ἐν λόγῳ Ἀγίων, — τὸ ἀδιατάρακτον πνεῦμα ἐνότητος μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ ἱεροῦ Φωτίου.

Π. Β. Πάσχου, *Saint Nicolas dans l'Hymnographie Byzantine*, σσ. 397-422.

Εἰσήγησις τοῦ σ. εἰς τὸ διεθνὲς Συμπόσιον περὶ τοῦ Ἀγίου Νικολάου (Ἀττάλεια — Μύρα Λυκίας, 3-8 Δεκεμβρίου 1985), ἐν τῇ ὁποίᾳ παρουσιάζονται πάντες οἱ γνωστοὶ καὶ διὰ μέσου τῶν αἰώνων γραφέντες λειτουργικοὶ πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγ. Νικολάου ὕμνοι, εἴτε οὗτοι ἐξεδόθησαν εἴτε εἶναι ἀνέκδοτοι.

Κ. Δ. Στεργιοπούλου, *Ὁ ἱερομόναχος Σωφρόνιος Λειχοῦδης καὶ ἡ Σχολὴ Μανωλάκη στὴν Ἄρτα*, σσ. 423-471.

Ἱστορικὴ καὶ φιλολογικὴ μελέτη, ἐν ᾗ διὰ νέων στοιχείων ὁ σ., συνεχίζων παλαιότερας ἐρεῦνας του, φωτίζει τὰ ἐπὶ μέρους ἱστορικὰ προβλήματα τὸσον τῆς μορφῆς τοῦ Σωφρονίου ὅσον καὶ τῆς δράσεως τῆς Σχολῆς «Μανωλάκη τοῦ Καστοριανοῦ».

Γεωργίου Ἰ. Τσουκνίδα, Συντάκτου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, *Ἐντυμβεύω-ἀδελφόφρων*, σσ. 472-473.

Γλωσσικὸν-φιλολογικὸν σημεῖωμα περὶ τῶν δύο ἀνωτέρω ὄρων.

Νικοδήμου, μητροπολίτου Πατρῶν, *Ἡ ἀρτιφανὴς μετάφρασις τῆς Καινῆς Διαθήκης (ὕπὸ ἑξ Καθηγητῶν) καὶ ἡ Ἐκκλησία*, σσ. 489-502.

Γενικαὶ τινας παρατηρήσεις καὶ χαρακτηρισμοί, ὡς καὶ προτάσεις τοῦ σ. ἐπὶ τοῦ ἐπιμάχου θέματος τῆς μεταφράσεως τῆς Κ.Δ., ὑπὸ ὁμάδος 6 Καθηγητῶν Παν/μίου.

Θαῦτ' ἁ σί' οὐ Π. Χαστούπη, Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ βιβλίον τοῦ Ὡσηέ*, σσ. 503-520.

Φιλολογικὴ μελέτη ἐξετάζουσα τὰ περὶ τὸν προφήτην Ὡσηέ, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν, τὸν φιλολογικὸν χαρακτήρα, τὴν θρησκευτικὴν σπουδαιότητα, τὴν θέσιν του ἐν τῇ Χριστιανῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ κειμένου τοῦ ὡς ἄνω παλαιοδιαθητικοῦ βιβλίου.

Εὐαγγέλιου Δ. Θεοδώρου, Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ὁρθές καὶ ἐσφαλμένες ἀντιλήψεις γιὰ τὴν ἔννοια καὶ τὸ ἔργο τῆς Φιλοσοφίας*, σσ. 521-431.

Ἀνακοίνωσις εἰς τὸ Β' Πανελλήνιον Φιλοσοφικὸν Συνέδριον τῆς Ἑλλην. Φιλοσοφικῆς Ἑταιρείας, ἐν τῇ ὁποίᾳ, μετὰ τὴν ὑπόμνησιν τῶν ἐξ βασικῶν εἰδολογικῶν γνωρισμάτων τῆς Φιλοσοφίας, ὁ σ. ἐξετάζει ἀντιλήψεις τινὰς περὶ τοῦ ἔργου τῆς Φιλοσοφίας, ἐσφαλμένας ἐν μέρει ἢ ἐξ ὁλοκλήρου.

Δημητρίου Β. Γόνη, *Ὁ Κοσμῶς ὁ Αἰτωλὸς στὴν Κεφαλονιά καὶ τὴ Ζάκυνθο (1977)*, σσ. 532-548.

Ἐξ ἀφορμῆς ὁμωνύμου μελέτης τοῦ Γ. Γ. Ἀλισανδράτου, ἐκδοθείσης τὸ 1982, ὁ σ. κρίνει, ἀναλύει καὶ διορθώνει ὅπου χρειάζεται τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ ἐρευνητοῦ, ἀνοίγων ἓνα γόνιμον διάλογον διὰ τὰ ἱστορικὰ προβλήματα τοῦ βίου τοῦ ἁγ. Κοσμᾶ, ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς ἐπιστολῆς ἐνὸς ἀκροατοῦ τοῦ Ἀγίου.

Ἀθανασίου Βασδέκη, *Ἡ ὁμολογία πίστεως τῆς Νικαίας-Κωνσταντινουπόλεως*, σσ. 549-567.

Συμβολικὴ μελέτη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Συμβόλου Πίστεως Νικαίας-Κωνσταντινουπόλεως, ἐν σχέσει πρὸς σύγχρονά τινα ρεύματα ἀναζητήσεως μιᾶς «ἐκσυγχρονισμένης» ὁμολογίας πίστεως (βλ. ἐκτενεστέραν περίληψιν ἐν σελίδι 568).

Ἰωάννου Φ. Ἀθανασοπούλου, Δι/ντοῦ τοῦ Ἀρσακείου Γυμνασίου Πατρῶν, *Ἡ μυστηριακὴ ἐπικοινωνία Ὁρθοδόξων καὶ Λατίνων εἰς τὰ Ἐπτάνησα κατὰ τὴν λατινοκρατίαν*, σσ. 569-576.

Ἀνακοίνωσις εἰς τὸ Ε' Διεθνὲς Πανόνιον Συνέδριον (Ἀργοστόλιον, 1986), διὰ τῆς ὁποίας ἐκτίθεται ἡ ἀγωνιστικότης καὶ τὸ ἡρωϊκὸν φρόνημα τῶν Ἑπτανήσιων, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Λατινοκρατίας, πρὸς διατήρησιν ἀκεραίας καὶ ἀνοθεύτου τῆς ὁρθοδόξου πίστεως.

Κ. Ν. Παπαδοπούλου, Πρεσβυτέρου, *Λεξικογραφικὰ καὶ διορθωτικὰ*, σσ. 577-589.

Φιλολογικὰ καὶ κριτικὰ σημειώματα λεξικογραφικοῦ χαρακτήρος, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ σ. προσφέρει νέον φῶς διὰ τὰ λήμματα «ἐκσπιγᾶτος», «κλύζω»-«διακλυσμός», προτείνει δὲ καὶ σειρὰν διορθώσεων εἰς ἐκδεδομένα κείμενα τοῦ ἱεροῦ Φωτίου.

Ναυκρατίου Τσουλκανάκη, Ἀρχιμανδρίτου, *Τὰ κοσμολογικὰ στοιχεῖα τῆς Θεολογίας Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου ὡς ἀναβαθμοὶ τῆς θείας ζωῆς*, σσ. 590-607.

Σχόλια εἰς τὴν θεωρίαν, ὡς καὶ τὴν νηπτικὴν καὶ γνωστικὴν ἐμπειρίαν τοῦ ἁγίου Συμεῶν, ἐξ ἀφορμῆς τῶν κοσμολογικῶν στοιχείων τῆς θεολογίας του.

Ἰωάννου Ἡλ. Βολανάκη, δ.Θ., *Ὁ ναὸς τοῦ ἁγ. Γεωργίου στὸ Βαθειὰκὸ Ρεθύμνης*, σσ. 608-675.

Ἀρχαιολογικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα λεπτομερῶς τὰς τοιχογραφίας τοῦ ὡς ἄνω ναοῦ, ἀνηκούσας εἰς μίαν πρώτην (ιβ'-ιγ' αἰ.) καὶ εἰς μίαν δευτέραν (ιδ' αἰ.) περίοδον,

Γεωργίου Κ. Παπάρογλου, *Ἐπίγραμμα ἠρωελεγειῶν Ἱππολύτου Χίου*, σσ. 676-680.

Μικρά προλεγόμενα καὶ ἔκδοσις τοῦ ὡς ἄνω ἠρωελεγειῶν, ἀφιερωμένου εἰς τὸν Πατριάρχην Ἱερμὴν Β', τὸν Τρανόν.

Ἀθανασίου Π. Χαστούπη, Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ βιβλίον τῆς Ἑσθῆρ*, σσ. 697-711.

Φιλολογικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα τὰ περὶ τὴν ὀνομασίαν, τὸ περιεχόμενον, τὴν ἱστορικότητα καὶ φιλολογικὴν χαρακτῆρα, τὴν γένεσιν, τὴν θρησκευτικὴν σπουδαιότητα, τὴν χρῆσιν τοῦ ἐν τῇ χριστιαν. Ἐκκλησίᾳ καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ κειμένου τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου τῆς Π.Δ.

Εὐαγγέλου Θεοδώρου, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Βασικαὶ ἀρχαὶ χριστιανικῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ Βυζαντίῳ*, σσ. 712-722.

Μελέτη παρουσιάζουσα τὴν οὐσίαν καὶ τὰς κυρίας ἀρχὰς τῆς Χριστιανικῆς Φιλοσοφίας τοῦ Βυζαντίου, ἥτις ἰδίως διακρίνεται διὰ τὴν ἰδιοτυπίαν τῆς συνθέσεως καταφατικῆς καὶ ἀποφατικῆς Γνωσιολογίας, δι' ἔντονον μεταφυσικὸν προβληματισμὸν καὶ διὰ τὴν προβολὴν Θεοκεντρικῆς Ἀξιολογίας καὶ Φιλοσοφίας τοῦ Πολιτισμοῦ, διεπομένης ὑπὸ τοῦ αἰτήματος τῆς «ἀνακεφαλαιώσεως» τῶν πάντων ἐν Χριστῷ.

Βασιλείου Θ. Σταυρίδου, Καθηγητοῦ τῆς Θεολ. Σχολῆς Χάλκης, *Αἱ ἱστορικαὶ προϋποθέσεις τῶν Διαλόγων*, σσ. 723-752.

Εἰσήγησις εἰς τὸ ἐν Σαμπεζύ Β' θεολογικὸν Συμπόσιον (1984), ἐπὶ τοῦ θέματος «Οἱ Διάλογοι χθὲς καὶ σήμερον». Ὁ σ. ἐξετάζει τὸ θέμα ἱστορικῶς, ἀσχολούμενος α) μὲ τὴν ἱστορίαν τῶν διμερῶν θεολογικῶν διαλόγων, εἰς τοὺς ὁποίους μετέχει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ β) μὲ τὴν προσπάθειαν κριτικῆς καὶ ἀξιολογήσεως τοῦ ἄχρι τοῦδε ἐπιτελεσθέντος ἔργου.

Ἰωάννου Χρυσάγγελου, διακόνου, δ. Φ., *Ὁ Μοναχὸς καὶ ὁ Δαίμων, Ἡ Δαιμονολογία τῶν Βυζαντινῶν Πατέρων. Μελέτη τῆς Κλίμακος τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου [c. 580-649]*, σσ. 753-764.

Μελέτη ἐξετάζουσα τὴν περὶ δαιμόνων διδασκαλίαν τῶν νηπτικῶν Πατέρων καὶ τὰς μεθόδους, ἃς οἱ δαίμονες χρησιμοποιοῦν διὰ νὰ παγιδεύσουν τοὺς ἀνθρώπους, ἰδίᾳ τὸν μοναχὸν καὶ πῶς δύνανται οὗτοι, δηλ. οἱ δαίμονες, νὰ καταπολεμηθοῦν.

Κωνσταντίνου Κ. Παπουλίδου, δ.Θ., *Ρωσικὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὁθωνα*, σσ. 765-776.

Δημοσιεύσεις καὶ σχολιασμοὶ δύο ἀνεκδότων διπλωματικῶν ἐγγράφων τοῦ 19 αἰ., διὰ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ρωσίας διὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι συμβαίνοντα.

Γεωργίου Κ. Παπαδημητρίου, Πρεσβυτέρου, δ. Φιλοσ., *Ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἀνθρωπολογία*, σσ. 77-792.

Περιεκτικὴ καὶ διαφωτιστικὴ μελέτη τῆς Ὁρθόδοξου ἀνθρωπολογίας, ὡς αὕτη ἐκτίθεται ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπὸ συγχρόνων Ὁρθόδοξων θεολόγων.

Ἰωάννας Στουφῆ—Πουλημένου, Θεολόγου—Ἀρχαιολόγου, *Παλαιοχριστιανικές παραστάσεις τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ βυζαντινὸς Παντοκράτωρ*, σσ. 793-854.

Ἀρχαιολογικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξετάζονται, α) ἡ προέλευσις καὶ ἡ τυπολογικὴ ἐξέλιξις τοῦ Παντοκράτορος, β) τὸ συμβολικὸν καὶ θεολογικὸν περιεχόμενον τῆς κεντρικῆς εἰκονολογικῆς παραστάσεως τῶν παλαιοχριστιανικῶν καὶ βυζαντινῶν μνημείων καὶ γ) ὁ Παντοκράτωρ ὡς σταθερὰ ἔκφρασις τοῦ «ὁμοουσίου» Πατρὸς καὶ Υἱοῦ.

Ἀθαν. Π. Χαστούπης, Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὰ χωρία Ματθ. 6,6 καὶ Ἰωάν. 20,16-17*, σελ. 855-856.

Δύο παρατηρήσεις, φιλολογικῶς-παλαιογραφικοῦ χαρακτῆρος, διασαφηνίζουσαι τὰ ὡς ἄνω δύο δυσνόητα χωρία.

R. E. Sinkewicz, *Ὁ Ἀγ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καὶ ἡ ἐκτιθεμένη ἐν τοῖς PN' κεφαλαίοις αὐτοῦ διδασκαλία περὶ τῆς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ εἰκόνης τοῦ Θεοῦ*, σσ. 87-88.

Μελέτη περὶ τῆς θεολογικῆς ἀνθρωπολογίας τοῦ ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ὡς αὕτη ἐκτίθεται ἐν τοῖς PN' κεφαλαίοις αὐτοῦ. Ὁ σ. ἐξετάζει τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἁγίου Πατρὸς καὶ παρατηρεῖ ὅτι ἡ παρομοίωσις τοῦ ἁγ. Πνεύματος μετὰ τὴν ἀγάπην ὑπὸ τοῦ Παλαμᾶ δὲν ὀφείλεται εἰς δυτικὴν ἐπίδρασιν, ἀλλὰ προέρχεται ἐκ τῆς πατερικῆς παραδόσεως, ἰδίως μέσῳ τῆς διδασκαλίας τοῦ ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου καὶ τοῦ ἁγ. Θεολόπου Φιλαδελφείας.

Γ. Κ. Παπαζογλου, *Μερικὲς παρατηρήσεις στὸ «Βιβλίον μέγα τὸ καλούμενον Ὁκεανός»*, σελ. 882-884.

Μικρὰ μελέτη φιλολογικῆ-παλαιογραφικῆ, ἀναφερομένη εἰς χειρόγραφα ποικίλου περιεχομένου, φέροντα ἐνίοτε τὸν τίτλον «Ὁκεανός».

Γρηγ. Θ. Σταθῆ, Ἀναπλ. Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὰ περὶ τὴν βυζαντινὴν μουσικὴν εἰς τὸ IZ' Διεθνὲς Συνέδριον Βυζαντινῶν σπουδῶν*, σελ. 885-896.

Λεπτομερὲς περιγραφή καὶ κριτικὴ τοῦ μουσικολογικοῦ μέρους τοῦ IZ' διεθνoῦς Συνεδρίου βυζαντινῶν σπουδῶν (συνελθόντος ἐν Οὐάσιγκτον, 3-8 Αὐγούστου 1986), μετὰ τοῦ καταλόγου θεμάτων καὶ ὁμιλητῶν, ὡς καὶ τῶν θέσεων τῶν τριῶν κυρίων εισηγήσεων (K. Levy, I. Raasted καὶ Γρ. Σταθῆ).

Ηἰάτια Δ. Μουτσούλα, Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Dom Jean Gribomont*, σελ. 897-898.

Σκιαγραφία τοῦ ἐσχάτως ἐκλιπόντος διαπρεποῦς Βέλγου πατρόλογου Dom J. Gribomont, εὐφώνως γνωστοῦ ἐκ τῶν περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Μεγ. Βασιλείου μελετῶν του.